

แบบเล่นขออนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาเอก (ฉบับย่อ)

ระดับปริญญาเอก วิทยานิพนธ์ แบบ 1.1 ...48.....หน่วยกิต แบบ 2.1 ...-...หน่วยกิต

เข้าศึกษา ภาคการศึกษาที่ 2/2562 พื้นสภาพ ภาคการศึกษาที่ 2/2567

ชื่อ-สกุล ประเสริฐ เหล่าบุศโนนันต์ รหัสประจำตัว 62G74740102 หลักสูตร ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา สิ่งแวดล้อมศึกษา

สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาห้องถิน

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาสิ่งแวดล้อม

ลงชื่อ..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ วันที่ 1/02/66

1. ชื่อเรื่อง ภาษาไทย

รูปแบบการส่งเสริมการจัดการของเหลือใช้ด้วยพฤษพัลังของผู้สูงอายุสู่เศรษฐกิจสีเขียวโดยความร่วมมือของโรงเรียนผู้สูงอายุกับพหุภาคี

ภาษาอังกฤษ

Model for Promoting Residuals Management with Active Aging towards Green Economy by the Collaboration of the Elderly School with Multilateral

2. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาสิ่งแวดล้อมจากอายุเป็นปัญหาสำคัญของประเทศไทยและเป็นปัญหาเรื้อรังมานาน การแก้ไขปัญหาด้วยรูปแบบต่าง ๆ มีให้เห็นมากมาย แต่เป็นการแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุ จึงส่งผลให้นับวันปริมาณขยะเพิ่มมากขึ้น ก่อให้เกิดมลพิษทั้งทางน้ำ ดิน และอากาศ และส่งผลเสียต่อสุขภาพของมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม จากการสำรวจข้อมูลของกรมควบคุมมลพิษ พบว่า ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในปี 2563 มีมากถึง 25.37 ล้านตัน โดยปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้มีเพียง 8.36 ล้านตัน และมีประมาณขยะอีก 12.12 ล้านตัน ที่เป็นขยะตากด้วยไม่ถูกต้อง (กรมควบคุมมลพิษ, 2563) นอกจากนี้อัตราการผลิตขยะต่อคนต่อวันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วง 5-10 ปีที่ผ่านมา ประกอบกับการจัดการคัดแยกขยะและนำขยะกลับไปใช้ประโยชน์ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร จึงทำให้เกิดการตากดขยะมูลฝอยจำนวนมากทั้งในพื้นที่เมืองและพื้นที่ชนบท

การนำของเหลือใช้ประเภทพลาสติก กระดาษ ยาง เศษผ้า หรือโลหะ ที่ผ่านการใช้งานแล้ว หรือเหลือจากความต้องการ โดยไม่มีความจำเป็นต้องใช้งานอีกแล้วกลับมาใช้ประโยชน์ได้ เพื่อลดปัญหามลพิษและให้รุ่นหลานได้ดำรงชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น กลุ่มคนต่าง ๆ ในชุมชนควรเข้ามาร่วมบุญบาทในการมีส่วนร่วม จากโครงสร้างประชากรของประเทศไทยในปัจจุบัน พบว่า ประชากรผู้สูงอายุมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น โดยในปี 2563 มีรายงานว่ามีจำนวนประชากรผู้สูงอายุมากถึงร้อยละ 16.73 (กรมกิจการผู้สูงอายุ, 2563) และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในจำนวนผู้สูงอายุเหล่านี้ ส่วนหนึ่งเป็นผู้สูงอายุที่มีภาวะพฤษพัลัง (Active Aging) ซึ่งเป็นยอมรับของสังคมและสามารถสร้างประโยชน์แก่ชุมชนและสังคมได้ โดยผู้สูงอายุที่มีภาวะพฤษพัลังเหล่านี้พบได้ในโรงเรียนผู้สูงอายุทั่วประเทศที่จัดตั้งขึ้นโดยภาครัฐ การเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุที่มีภาวะพฤษพัลังแสดงออกถึงบุญบาทในการมีส่วนร่วมและดำเนินกิจกรรมในชุมชนจึงเป็นการส่งเสริมสุขภาวะที่ดีแก่ผู้สูงอายุด้วยผู้สูงอายุเป็นบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์ โดยเฉพาะด้านภูมิปัญญาเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของชุมชน อาทิ ภูมิปัญญาด้านเกษตรอินทรีย์ การทำปุ๋ยหมักและน้ำหมักชีวภาพจากเศษผักผลไม้แทนการใช้สารเคมี ภูมิปัญญาด้านการเย็บปักถักร้อย/ประดิษฐ์สิ่งของเหลือใช้ โดยนำขยะมาประดิษฐ์成กไม้เพื่อสร้างอาชีพ ส่งผลให้ผู้สูงอายุได้รับการยอมรับว่าตนเองมีคุณค่าและเป็นความภาคภูมิใจของตนเอง อย่างไรก็ตามการแสดงออกของผู้สูงอายุที่มีภาวะพฤษพัลังนี้ยังคงมีรูปแบบจำกัด ตามหลักสูตรของโรงเรียนผู้สูงอายุ โดยมีไอดีลด์ต่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างที่ควร

จังหวัดนครนายก มีจำนวนประชากรผู้สูงอายุ (60 ปี ขึ้นไป) 52,373 คน ในปี 2560 หรือคิดเป็นร้อยละ 20.14 ของประชากรทั้งหมดของจังหวัด (ประชากร 260,081 คน) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าจังหวัดนครนายกได้เป็นสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ ตามคำจำกัดความขององค์กรสหประชาชาติ และมีโรงเรียนผู้สูงอายุจำนวน 18 แห่งในปี 2564 ใน 4 อำเภอ คือ อำเภอปากพลี อำเภอเมืองนครนายก อำเภอบ้านนา และอำเภอองครักษ์ โดยมีนักเรียนผู้สูงอายุทั้งหมด 956 คน (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดนครนายก)

ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ได้กล่าวถึงการเสริมสร้างพัฒนาสังคม โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่สามารถช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาสังคม ช่วยจัดการสิ่งแวดล้อม โดยพึ่งตนเองได้ แต่ไม่ได้มีการนำพฤษพัลังของผู้สูงอายุมาใช้ ดังนั้นองค์กรต่าง ๆ จึงควรเข้ามารับสนับสนุนความร่วมมือ เพื่อส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้มีโอกาสแสดงศักยภาพในการช่วยแก้ไขปัญหาเหล่านี้ นอกจากนี้ยังเชื่อมโยงประเด็นสำคัญกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป้าหมายที่ 17 ในเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุในเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชน และการรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุล (สุราษฎร์ ศรีปุณณะ, 2562)

จากการศึกษาเบื้องต้นพบว่าผู้สูงอายุในโรงเรียนผู้สูงอายุบางโรงเรียนมีกิจกรรมการแปรรูปของเหลือใช้อยู่บ้าง แต่ส่วนใหญ่ยังไม่ได้ใช้ความสามารถของผู้สูงอายุในการจัดการของเหลือใช้เพื่อช่วยสิ่งแวดล้อมของชุมชนให้ดีขึ้นอย่างเต็มกำลัง เนื่องจากขาดการส่งเสริมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง ต่อเนื่องและเป็นระบบ จากการที่ผู้วัยจัดให้ประสานงานกับผู้บริหารโรงเรียนผู้สูงอายุหลายแห่ง จึงมีความเห็นร่วมกันว่าควรศึกษาการใช้พฤษพัลังของผู้สูงอายุให้เต็มความสามารถในการมีบุญบาทจัดการของเหลือใช้ในครัวเรือนและชุมชนโดยใช้ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนผู้สูงอายุกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในเขตบริการและนอกเขตบริการของโรงเรียนผู้สูงอายุควรเป็นอย่างไร เพื่อให้ได้องค์ความรู้และต้นแบบในการจัดการของเหลือใช้ด้วยพฤษพัลังของผู้สูงอายุสู่ชุมชนเศรษฐกิจสีเขียว โดยการส่งเสริมของพหุภาคีที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน องค์ความรู้ที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและการเตรียมการรองรับการก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุของสังคมไทยอย่างเต็มรูปแบบต่อไป

ลงชื่อ.....

นาย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ วันที่ ๑๗/๐๘/๒๕๖๔

3. คำนึงการวิจัย

- ของเหลือใช้ในชุมชนภายใต้เขตบริการของโรงเรียนผู้สูงอายุ จังหวัดนครนายก มีปัญหาด้านใด มากน้อยเพียงใด และสภาพการส่งเสริมผู้สูงอายุจัดการของเหลือใช้โดยโรงเรียนผู้สูงอายุมีการดำเนินการอย่างไร
- ผู้สูงอายุมีความต้องการในการใช้พฤติพัลจัดการของเหลือใช้ด้านใด มากน้อยเพียงใด และแนวทางส่งเสริมการจัดการของเหลือใช้ด้วยพฤติพัลของผู้สูงอายุสู่เศรษฐกิจสีเขียวโดยความร่วมมือของโรงเรียนผู้สูงอายุกับพหุภาคี ควรเป็นอย่างไร
- รูปแบบการส่งเสริมการจัดการของเหลือใช้ด้วยพฤติพัลของผู้สูงอายุสู่เศรษฐกิจสีเขียวโดยความร่วมมือของโรงเรียนผู้สูงอายุกับพหุภาคี ความร่วมมือควรเป็นอย่างไร
- ผลการใช้รูปแบบการส่งเสริมการจัดการของเหลือใช้ด้วยพฤติพัล ของผู้สูงอายุสู่เศรษฐกิจสีเขียวโดยความร่วมมือของโรงเรียนผู้สูงอายุกับพหุภาคี เกิดผลด้านใด อย่างไร และผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจเพียงใด

6. กรอบแนวคิดการวิจัย (โครงสร้างนักคิดแนวคิด ทฤษฎี และป.ศ./ค.ศ. ของแต่ละด้าแปร)

- แนวคิดการจัดการของเหลือใช้
- แนวคิดพฤติพัลของผู้สูงอายุ
- แนวคิดผู้สูงอายุ
- แนวคิดการบริหารงานโรงเรียนผู้สูงอายุ กับงานสิ่งแวดล้อม
- แนวคิดความร่วมมือเชิงพหุภาคี
- การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในสังคม (Empowerment)
- การกระดับเศรษฐกิจสีเขียว
- แนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน
- แนวคิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมศึกษา
- กรอบแนวคิดการวิจัย (ดูเอกสารแนบ)

4. วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ ดังนี้

- เพื่อศึกษาปัญหาของเหลือใช้ในชุมชนภายใต้เขตบริการของโรงเรียนผู้สูงอายุ และสภาพการส่งเสริมผู้สูงอายุจัดการของเหลือใช้โดยโรงเรียนผู้สูงอายุ
- เพื่อศึกษาความต้องการของผู้สูงอายุในการใช้พฤติพัลจัดการของเหลือใช้และแนวทางส่งเสริมการจัดการของเหลือใช้ด้วยพฤติพัลของผู้สูงอายุสู่เศรษฐกิจสีเขียวโดยความร่วมมือของโรงเรียนผู้สูงอายุกับพหุภาคี
- เพื่อพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการจัดการของเหลือใช้ด้วยพฤติพัลของผู้สูงอายุสู่เศรษฐกิจสีเขียวโดยความร่วมมือของโรงเรียนผู้สูงอายุกับพหุภาคี
- เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการส่งเสริมการจัดการของเหลือใช้ด้วยพฤติพัลของผู้สูงอายุสู่เศรษฐกิจสีเขียวโดยความร่วมมือของโรงเรียนผู้สูงอายุกับพหุภาคี

5. สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้สูงอายุที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความต้องการจัดการของเหลือใช้ด้วยพฤติพัลสู่เศรษฐกิจสีเขียวโดยความร่วมมือของโรงเรียนผู้สูงอายุกับพหุภาคีแตกต่างกัน

2. รูปแบบการส่งเสริมการจัดการของเหลือใช้ด้วยพฤติพัล ของผู้สูงอายุสู่เศรษฐกิจสีเขียวโดยความร่วมมือของโรงเรียนผู้สูงอายุกับพหุภาคี มีความสอดคล้องเหมาะสมทุกรายการ

3. ผู้สูงอายุที่ร่วมปฏิบัติการมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการส่งเสริมการจัดการของเหลือใช้ด้วยพฤติพัลของผู้สูงอายุสู่เศรษฐกิจสีเขียวโดยความร่วมมือของพหุภาคี แตกต่างกันตามปัจจัยส่วนบุคคล

4. เปรียบเทียบความพึงพอใจของด้านแทนองค์กรภาคีที่ร่วมส่งเสริมการจัดการของเหลือใช้ด้วยพฤติพัลของผู้สูงอายุสู่เศรษฐกิจสีเขียวโดยความร่วมมือของพหุภาคี เศรษฐกิจสีเขียว ไม่แตกต่างกัน

7. คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ของเหลือใช้ (Residuals) หมายถึง สิ่งของหรือวัตถุประเภทพลาสติก ผ้า และโลหะ ที่ผ่านการใช้งาน หรือเหลือจากความต้องการ ไม่มีความจำเป็นที่ต้องการจะใช้อีกต่อไป เช่น ขวดน้ำพลาสติก เศษผ้า หรือกระป๋องอัลูมิเนียม เป็นต้น

การจัดการของเหลือใช้ (Residuals Management) หมายถึง การบวนการในการนำวัสดุหรือของเหลือใช้มาแปรรูปหรือเปลี่ยนสภาพ เป็นสิ่งใหม่หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีคุณค่าและสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้อีก ด้วยแนวคิดการลดใช้ (Reduce) การนำกลับมาใช้ใหม่ (Reuse) และการแปรรูป (Recycle) รวมถึงการพัฒนาเศษวัสดุย่างสร้างสรรค์ (Upcycling)

ผู้สูงอายุ (Elderly) หมายถึง ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ที่อยู่ในภาวะพฤติพัลและเป็นนักเรียนอยู่ในโรงเรียนผู้สูงอายุ จังหวัดนครนายก ใน พ.ศ. 2564 จำนวน 18 แห่ง รวม 956 คน

พฤติพัล (Active Aging) หมายถึง ศักยภาพของผู้สูงอายุที่สามารถดูแลตนเองได้ พึงตนเองได้ และทำในสิ่งที่ปราศนาได้ตามศักยภาพของตน ทำประโยชน์ต่อผู้อื่นและสังคม

โรงเรียนผู้สูงอายุ (Elderly School) หมายถึง สถานที่ที่มีการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป โดยการจัดตั้งของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ด้วยกิจกรรมที่ผู้สูงอายุสนใจ ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนครนายก จำนวน 18 แห่ง

ความร่วมมือ (Collaboration) หมายถึง การจัดระบบและกระบวนการในการทำงานร่วมกัน ระหว่างองค์กรต่าง ๆ ในพื้นที่บริการของโรงเรียนผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมให้ผู้สูงอายุสามารถใช้พฤติพัลในการจัดการของเหลือใช้ให้เกิดผลต่อเศรษฐกิจสีเขียว ภายใต้ข้อจำกัดขององค์ความรู้ เวลา งบประมาณ และอื่น ๆ

พหุภาคี (Multilateral) หมายถึง กลุ่มหลายกลุ่มหรือองค์กรหลายองค์ ที่เข้ามาร่วมมือกันส่งเสริมการจัดการของเหลือใช้ด้วยพฤติพัลของผู้สูงอายุ ในเขตบริการของโรงเรียนผู้สูงอายุ บนหลักการของความเชื่อมันในศักยภาพขององค์กร ความเท่าเทียมกัน และเสมอภาคกันในการแสดงความคิดเห็น และความร่วมมือที่มุ่งผลสุคามยั่งยืน และเชื่อในพลังความสามารถของผู้สูงอายุที่เชื่อว่าสามารถจัดการตนเองได้

เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) หมายถึง เศรษฐกิจที่มุ่งเน้นในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุพร้อมกับการดูแลสิ่งแวดล้อม และการลดใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสิ่งเปลือง และลดมลพิษ บนพื้นฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน

8. วิธีดำเนินงานวิจัย (โดยย่อ)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมวิธี และมีการกำหนดขั้นตอนการวิจัยไว้ 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาปัญหาของเหลือใช้ในชุมชนภายใต้เขตบริการของโรงเรียนผู้สูงอายุ

โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์หัวหน้าหรือตัวแทนผู้สูงอายุในโรงเรียนผู้สูงอายุ จังหวัดนครนายก ที่เลือกแบบเจาะจง ด้วยแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา และศึกษาสภาพการส่งเสริมให้ผู้สูงอายุจัดการของเหลือใช้โดยโรงเรียนผู้สูงอายุ โดยใช้วิธีการสำรวจจากเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้อำนวยการโรงเรียนของโรงเรียนผู้สูงอายุ จังหวัดนครนายก แบบเจาะจง ด้วยประเด็นคำถามใช้เก็บข้อมูลจากเอกสาร และแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ระยะที่ 2 ศึกษาความต้องการของผู้สูงอายุในการใช้พฤติกรรมพัฒนาจัดการของเหลือใช้ โดยใช้วิธีการสำรวจผู้สูงอายุของจังหวัดนครนายก อย่างเป็นระบบด้วยแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความต้องการตามปัจจัยส่วนบุคคลโดยการทดสอบค่าที (*t-test*) และการทดสอบค่าเอฟ (*F-test*) และแนวทางส่งเสริม การจัดของเหลือใช้ด้วยพฤติกรรมพัฒนาของผู้สูงอายุสู่เศรษฐกิจสีเขียวโดยความร่วมมือของโรงเรียนผู้สูงอายุกับพหุภาคี โดยเก็บข้อมูลแบบมีส่วนร่วม จัดสนับสนุนกลุ่มตัวแทนผู้สูงอายุ ผู้อำนวยการโรงเรียนของโรงเรียนผู้สูงอายุ และตัวแทนพหุภาคี ได้แก่ ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานพัฒนาชุมชน สำนักงานสิ่งแวดล้อม และสำนักงานสาธารณสุขหรือโรงพยาบาล สำนักงานสุขาภิบาล กลุ่มวิสาหกิจชุมชน และหน่วยงานอื่น ๆ ที่มาร่วมเป็นพหุภาคี โดยเลือกแบบเจาะจง ด้วยประเด็นคำถามในการสนับสนุนกลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ระยะที่ 3 พัฒนารูปแบบการส่งเสริมการจัดการของเหลือใช้ด้วยพฤติกรรมพัฒนาของผู้สูงอายุสู่เศรษฐกิจสีเขียวโดยความร่วมมือของโรงเรียนผู้สูงอายุกับพหุภาคี โดย ดำเนินการเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่

3.1 ขั้นร่างรูปแบบ ใช้วิธีการจัดประชุมปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของตัวแทนผู้สูงอายุ ผู้อำนวยการโรงเรียนผู้สูงอายุ และตัวแทนพหุภาคีในเขตบริการของโรงเรียนผู้สูงอายุ โดยเลือกแบบเจาะจง เก็บข้อมูลโดยใช้ประเด็นการประชุม และแบบบันทึกการประชุม และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

3.2 ขั้นประเมินความสอดคล้องและเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบ โดยนำรูปแบบที่สร้างขึ้นมาให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ที่เลือกไว้ ด้วยแบบประเมินและประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบด้วยค่า IOC

3.3 ขั้นปรับปรุงรูปแบบ ใช้การจัดประชุมปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของกลุ่มเดียวกับกลุ่มที่ใช้ร่างรูปแบบ ตามผลและข้อเสนอของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้ประเด็นการประชุมปรับปรุงรูปแบบ และแบบบันทึกการประชุม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

3.4 ขั้นปฏิบัติการตามรูปแบบ โดยนำรูปแบบที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว ไปปฏิบัติการกับผู้สูงอายุในโรงเรียนผู้สูงอายุนำร่อง 2 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนในการบริการจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบล 1 แห่ง และของเทศบาล 1 แห่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนและคณะครุ 2 โรงเรียน และตัวแทนองค์กรพหุภาคีที่เข้าร่วมงาน อย่างน้อยโรงเรียนละ 5 หน่วยงาน ที่เลือกแบบเจาะจง บันทึกการปฏิบัติการและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ระยะที่ 4 ประเมินผลการใช้รูปแบบการส่งเสริมการจัดการของเหลือใช้ด้วยพฤติกรรมพัฒนาของผู้สูงอายุสู่เศรษฐกิจสีเขียวโดยความร่วมมือของโรงเรียนผู้สูงอายุกับพหุภาคี โดย ดำเนินการเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

4.1 เปรียบเทียบกิจกรรม จำนวนและประโยชน์ของผลผลิตจากการจัดการของเหลือใช้ที่ให้ผลเกิดเศรษฐกิจสีเขียว ระหว่างก่อนและหลังการปฏิบัติการตามรูปแบบ โดยใช้การสำรวจจำนวนผลผลิต และประชุมประเมินแบบมีส่วนร่วมโรงเรียนละ 1 ครั้ง กับกลุ่มเดียวกันที่เข้าร่วมปฏิบัติการของโรงเรียนผู้สูงอายุนำร่อง 2 แห่ง ที่เลือกแบบเจาะจง โดยใช้แบบสำรวจผลผลิตจากผู้สูงอายุ และแบบบันทึกการประชุมประเมินแบบมีส่วนร่วม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

4.2 ประเมินผลด้านนวัตกรรมเชิงสังคมในความร่วมมือของพหุภาคีและนวัตกรรมเชิงกระบวนการในการจัดการของเหลือใช้ด้วยพฤติกรรมพัฒนาของผู้สูงอายุ ใช้การประชุมประเมินแบบมีส่วนร่วมโรงเรียนละ 1 ครั้ง กับกลุ่มเดียวกันที่เข้าร่วมปฏิบัติการของโรงเรียนผู้สูงอายุนำร่อง 2 แห่ง ที่เลือกแบบเจาะจง โดยใช้แบบบันทึกการประชุม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

4.3 ประเมินความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการปฏิบัติการตามรูปแบบ โดยเปรียบเทียบตามปัจจัยส่วนบุคคล และเปรียบเทียบระหว่างความพึงพอใจของผู้สูงอายุในโรงเรียน 2 แห่ง และ ผู้อำนวยการโรงเรียน และคณะครุร่วมกับตัวแทนพหุภาคี ใช้การสำรวจผู้สูงอายุในโรงเรียนผู้สูงอายุที่ร่วมปฏิบัติการในโรงเรียนนำร่อง 2 แห่ง และตัวแทนองค์กรพหุภาคี ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนและคณะครุ และตัวแทนพหุภาคี (*t-test*) และการทดสอบค่าเอฟ (*F-test*) และเปรียบเทียบระหว่างผู้สูงอายุในโรงเรียน 2 แห่งและตัวแทนพหุภาคีด้วยการทดสอบค่าเอฟ (*F-test*)

9. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้อ�องค์ความรู้รูปแบบการส่งเสริมการจัดการของเหลือใช้ด้วยพุฒพลังของผู้สูงอายุเศรษฐกิจสีเขียวโดยความร่วมมือของโรงเรียนผู้สูงอายุกับพหุภาคี ที่ใช้เผยแพร่ผ่านบทความวิชาการ และคู่มือเพื่อใช้ประกอบการดำเนินงานที่หน่วยงานต่าง ๆ สามารถนำไปใช้เรียนรู้ได้ต่อไป

2. ได้ต้นแบบการสร้างเครือข่ายการส่งเสริมการจัดการของเหลือใช้ด้วยพุฒพลังของผู้สูงอายุเศรษฐกิจสีเขียวโดยความร่วมมือของโรงเรียนผู้สูงอายุกับพหุภาคี ที่ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่าง ๆ สามารถนำไปใช้ดำเนินการและขยายผลในพื้นที่อื่นให้ก้าวขวางและเกิดผลต่อการพัฒนาประเทศได้ต่อไป

3. ได้นวัตกรรมเชิงสังคมและเชิงกระบวนการในการสร้างเครือข่ายการส่งเสริมการจัดการของเหลือใช้ด้วยพุฒพลังของผู้สูงอายุเศรษฐกิจสีเขียวโดยความร่วมมือของโรงเรียนผู้สูงอายุกับพหุภาคี รวมทั้งคู่มือและบทความวิชาการที่เป็นประโยชน์ในการต่อยอดการใช้งานสิ่งแวดล้อมศึกษาเพื่อจัดการสิ่งแวดล้อมและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เกิดผลตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

4. เกิดผลการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นทั้งความร่วมมือระหว่างครัวเรือน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรภาคีอื่น ๆ รวมทั้งเพิ่มความสมดุลของสิ่งแวดล้อมทั้งดิน น้ำ และพืช ให้เป็นฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวมในชุมชนให้มั่นคง

5. ได้รูปแบบการส่งเสริมการจัดการของเหลือใช้ด้วยพุฒพลังของผู้สูงอายุเศรษฐกิจสีเขียวโดยความร่วมมือของโรงเรียนผู้สูงอายุกับพหุภาคีที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปกำหนดนโยบายในการจัดการพื้นที่สิ่งแวดล้อมและสังคมเศรษฐกิจของชุมชนโดยความร่วมมือของพหุภาคีทั้งภายในพื้นที่และนอกพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประยุกต์ใช้ในการกำหนดนโยบายสร้างเครือข่ายในการพัฒนาด้านอื่น ๆ ได้ต่อไป

ผลงานของอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

1. ผศ.ดร.สุวารีย์ ศรีปุณณะ

ประวัติการศึกษา : วุฒิการศึกษา ศษ.ด. (สิ่งแวดล้อม)

ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ (3 เรื่องในรอบ 5 ปีล่าสุด) :

Swaree Sriponna., et al., (2020). The Variety of Local food diets in Lower Mekong sub-region community of Thailand and Lao PDR. *International journal of Advanced science and technology*, 29(3) 8244-8250.

สุวารีย์ ศรีปุณณะ. (2563). การพัฒนาการจัดการคุณภาพน้ำอุปโภคบริโภคสู่การพัฒนาของชุมชนบ้านโนกสะแบง อำเภอรัษฎา จังหวัดสระแก้ว, วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏไอลอยล์ลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี. 14(2), 163-176.

Sata, Y., Sriponna, S., Chedgota, P., & Popradit, A. (2018). Process for the Development of Environmental Education in Community Learning Centers in the Northeast of Thailand. *Journal of Environmental Research and Development*. 12(4), 500-507.

10. เอกสารอ้างอิง (เฉพาะที่สำคัญ)

สุวารีย์ ศรีปุณณะ. (2562). สิ่งแวดล้อมศึกษา กับการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน. มหาวิทยาลัยราชภัฏไอลอยล์ลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, ปทุมธานี

กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2563). ข้อมูลสถานการณ์ขยะมูลฝอยของประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ 26 กรกฎาคม 2564 จาก <https://thaimsw.pcd.go.th/report1.php?year=2563>

กรมกิจการผู้สูงอายุ กระทรวงมหาดไทย. (2563). สถิติผู้สูงอายุประเทศไทย 77 จังหวัด ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2563. สืบค้นเมื่อ 23 พฤษภาคม 2564 จาก <https://www.dop.go.th/th/know/side/1/1/335>

สำนักงานสถิติ จังหวัดศรีสะเกษ. รายการข้อมูลสถิติทางการด้านสังคม : ผู้สูงอายุ สืบคันเมื่อ วันที่ 26 กรกฎาคม 2556 จาก

http://nknayok.nso.go.th/index.php?option=com_content&view=article&id=320:older092017&catid=84&Itemid=558

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดศรีสะเกษ. (2564). แบบสำรวจพื้นที่ที่มีการจัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุและมีการขับเคลื่อนต่อเนื่อง ปี พ.ศ. 2564 จังหวัดศรีสะเกษ. เมื่อ วันที่ 31 กรกฎาคม 2564.

ผลงานของอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม (ถ้ามี)

1. อาจารย์ ดร. พมพอม เชิดโกทา

ประวัติการศึกษา : ปร.ด. (สิ่งแวดล้อมศึกษา)

ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ (3 เรื่องในรอบ 5 ปีล่าสุด) :

Fanjing, B., Yu, W., Huiyuan, L., Wanlapa, J., & Phomhom, C. (2020). The Study of Chinese Passenger's Satisfaction of Thai Air Asia Check-In Counter at Don Mueang International Airport. Innovative management: Circular Economy with The King's Philosophy for Sustainable Development.

พมพอม เชิดโกทา, น้ำทิพย์ แซมช้อย, และสุวารีย์ ศรีปุณณะ. (2563). การจัดการสิ่งแวดล้อมองค์รวมเชิงพื้นที่ด้วยโภคทรัพยากร โนเมเดล. การประชุมระดับชาติ ครั้งที่ 5 นวัตกรรมการจัดการ: เศรษฐกิจหมุนเวียน ศาสตร์พระราชาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน 1 พฤษภาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

พมพอม เชิดโกทา. (2562). การอนุรักษ์พืชสมุนไพรพื้นบ้านของชุมชนเพื่อสร้างครัวเรือนต้นแบบปลูกพืชสมุนไพรในตำบลหนองสังข์ อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว. การประชุมระดับชาติ ครั้งที่ 6 Engagement Thailand Annual Conference 2019. พันธกิจสัมพันธ์ตามศาสตร์พระราชา เพื่อสร้างคุณค่าและพัฒนาชุมชนห้องถังอย่างยั่งยืน ระหว่างวันที่ 3-5 กรกฎาคม 2562 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์

2. อาจารย์ ดร.ประภาพร ชุลีสัง

ประวัติการศึกษา : ปร.ด. (สิ่งแวดล้อมศึกษา)

ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ (3 เรื่องในรอบ 5 ปีล่าสุด) :

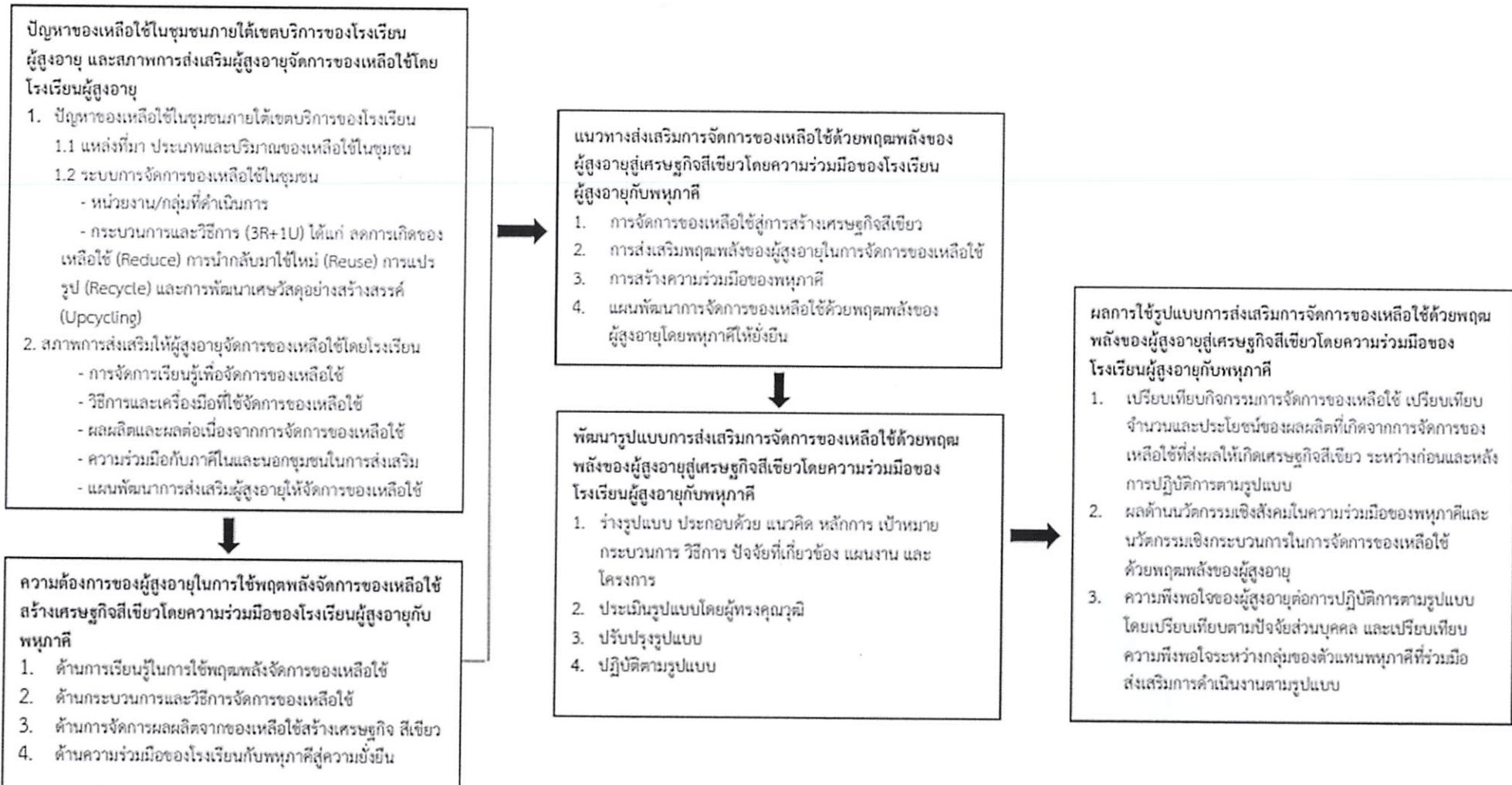
ประภาพร ชุลีสัง, ทศพร สอนบุตร, สุวารีย์ ศรีปุณณะ, และพมพอม เชิดโกทา. (2563). การเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อลดภาวะโลกร้อนโดยบทบาทสำรวจจิตอาสา. การประชุมระดับชาติ ครั้งที่ 5 นวัตกรรมการจัดการ: เศรษฐกิจหมุนเวียน ศาสตร์พระราชาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน 1 พฤษภาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ประภาพร ชุลีสัง, ปัญญา หมั่นเก็บ, และสุนีพร สุวรรณณรงค์. (2562). ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อหนังสือรายเดือนในภาคอุตสาหกรรมสีเขียว จังหวัดนครราชสีมา. วารสารเกษตรพระจอมเกล้า. 37(3): 538-551.

Mankeb, P., Kumpook, N., Suwanmaneepong, S., & Chulilung, P. (2016). Supply Chain Management of Lac Production in Mae Tha District, Lampang Province, Thailand. Journal of Agricultural Technology. 12(7.2), 2233-2243. Available online: <http://www.ijat-aatsea.com>. (2017, October 15)

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

รูปแบบการส่งเสริมการจัดการของเหลือใช้ด้วยพฤติกรรมของผู้สูงอายุสู่เศรษฐกิจสีเขียวโดยความร่วมมือของโรงเรียนผู้สูงอายุกับพหุภาคี

ลงชื่อ.....

[Signature]

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

วันที่ ๑ / ก.ศ. / ๖๔